

شهید عباسعلی کبیری بالا جاده

ولادت: ۱۳۳۷/۱/۱، استان گلستان

کمک بهیار مرکز پزشکی امام حسین (ع)

شهادت: ۱۳۶۱/۸/۱۶، موسیان، عملیات محرم

آرامگاه: روستای بالا جاده، گلزار شهیدا

زندگی نامه

شهید عباسعلی کبیری بالا جاده در اولین روز از فرودین ۱۳۳۷ در روستای بالا جاده از توابع شهرستان کردکوی چشم به جهان گشود. تا کلاس ششم دبستان را در زادگاهش به تحصیل پرداخت و سپس به کردکوی عزیمت نمود و تحصیلات دبیرستان را به اتمام رساند. پس از آن به منظور اشتغال به تهران مهاجرت کرد و یک سال در کارخانه پلاستیک سازی مشغول به کار شد. پس از آسیب دیدن انگشتان دست به عنوان کمک بهیار در بیمارستان روانی جردن به خدمت پرداخت و از جمله مؤسسان انجمن اسلامی بیمارستان بود. پس از پیروزی انقلاب اسلامی علاوه بر عضویت در بسیج، در راهپیمایی ها و تظاهرات نیز شرکت می کرد و در هنگام عزیمت به روستا به ترغیب مردم برای شرکت در امور انقلابی و دفاع از دستاورهای انقلاب می پرداخت.

شهید کبیری به عنوان نیروی کمکی در بیمارستان بنیاد شهید تهران هم فعال بود و به مجروحان رسیدگی می کرد. در سال ۱۳۶۱ به مناطق جنگی اعزام شد و در عملیات بیت المقدس مجروح گردید. پس از پنج ماه و بهبودی نسبی به منظور امداد رسانی بار دیگر به جبهه عزیمت کرد و در بیمارستان دزفول به خدمت ادامه داد. وی با اصرار بسیار برای حمل مجروحان، با آمبولانس عازم خط مقدم شد و سرانجام در شانزدهم آبان ۱۳۶۱ در موسیان و در عملیات محرم بر اثر اصابت ترکش خمپاره به شهادت رسید.

فرازی از وصیت‌نامه

« يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا وَ هَاجِرُوا وَ جَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ »^۱

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، هجرت کنید و در راه خدا با مال و جان خود و هر آنچه در اختیار دارید، جهاد کنید.

با درود و سلام بی‌پایان بر پدر بزرگوارم و مادر عزیزتر از جانم؛ آنان که از آغاز زندگی من تا این زمان پیوسته برایم رنج و زحمت کشیده‌اند تا شاید از من یک انسان بسازند. پدر و مادر عزیز و بزرگوارم! خواهشی از شما سروران خود دارم؛ این که به خاطر زحمات و رنج‌هایی که به شما در این مدت دادم، مرا ببخشید و حلالم کنید تا شاید خداوند هم از گناهان من درگذرد.

پدر جان! مادر جان! هیچ وقت و در هیچ شرایطی خدا را فراموش نکنید و هیچ کاری را در راه غیر خدا انجام ندهید که آن کار برای شیطان می‌باشد. ایمان به خدا و ائمه اطهار دین داشته باشید و هرگز کاری را بدون یاد خدا انجام ندهید که عاقبت با شکست مواجه خواهد شد.

پدر جان و مادر عزیزم! برادران خوبم و خواهران مهربانم! هرگز امام را فراموش نکنید و او و یارانش را تنها نگذارید. همیشه به رهنمودهای او گوش فرا دهید و از دستورات ایشان اطاعت کنید که امر ایشان، همان فرمان امام زمان (عج) است و فرمان امام زمان، فرمان خداست. امام را در وقت نماز دعا کنید و در هر نماز، ظهور امام زمان را از خداوند بخواهید. نماز را همیشه در اول وقت و با حضور قلب به پا دارید. همانا که نماز، قلب شما را با نور ایمان روشن می‌کند و اولین چیزی که حسابرسی خواهد شد، نماز است.

برادران من و دوستان عزیز! به دنبال کسب علم و دانش بروید که پیغمبر خدا حضرت محمد رسول الله (ص) می‌فرماید: «طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ وَ مُسْلِمَةٍ» طلب کردن علم بر تمامی مسلمین واجب است.

پدر جان! مادر عزیز! مثل معروفی است که می‌گویند: «انسان هر چه بکارد، همان را درو می‌کند.» از مکافات عمل غافل مشو، گندم از گندم بروید، جو ز جو». پدر جان! با این بدن ضعیف و ایمان کم، به ندای «هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يَنْصُرُنِي» حسین (ع) سرور شهیدان لبیک گفته‌ام. برای مبارزه با کفار بعثی به این سرزمین شهادت هجرت کرده‌ام. آمده‌ام تا به همراه برادران انقلابی با خون ناقابل خود بتوانیم اسلام را از شر کفار نجات بخشیده و حکومت اسلامی را در عراق پیاده کنیم؛ إن شاء الله.